

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718201155
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6718201155.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Janky Benkovičovej, vo veci starostlivosti o maloletého Y. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A., dieťa rodičov -matky N. J., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. Q. XX, XXX XX A., zastúpenej ustanovenou právnou zástupkyňou JUDr. Janou Biroščákovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen a otca Y. R., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX/X, N. Y. t. č. bytom U. E. X, Z C., U. F., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania matky proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 18P/3/2018-7 zo dňa 15. 03. 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „prvoinštančný súd“, event. „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 15. 03. 2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým rozhodol, že otec maloletého (ďalej len „otec“) je povinný platiť na maloletého výživné vo výške 60 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého (ďalej len „matka“), počnúc dňom doručenia uznesenia (prvý výrok) a v prevyšujúcej časti súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (druhý výrok). Zároveň rozhodol, že neodkladné opatrenie trvá len do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5P/395/2017 (tretí výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (štvrtý výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia uznesenia prvoinštančný súd konštatoval, že matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu prvej inštancie dňa 06. 03. 2018, ktorým sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému vo výške 120 Eur mesačne, vždy do 15 dňa v mesiaci vopred, k jej rukám, počnúc dňom 06. 03. 2018. Zároveň sa voči otcovi domáhala náhrady trov konania v rozsahu 100 %. Návrh odôvodnila tým, že na Okresnom súde Zvolen podala návrh na úpravu práv a povinností k maloletému (konanie je vedené pod sp. zn. 5P/395/2017) a v uvedenom konaní vo veci samej je predpoklad jeho dlhšieho trvania, nakoľko otec maloletého sa zdržiava v zahraničí (doručovanie do cudziny a pod.). Z uvedeného dôvodu považovala za potrebné dočasne (až do právoplatného skončenia konania vo veci samej) upraviť platenie výživného neodkladným opatrením, pretože otec na dieťa neprispieva nijakou formou, neplatí žiadne výživné, neposkytuje mu vecné plnenia a dieťa živí len ona s pomocou jej rodičov. K pomerom otca uviedla, že nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť na maloleté deti, je zamestnaný vo U. F.: R. H. F. N., sídlo: D. T. T., U. H., Z D., C., G., ide o T., kde pracuje niekoľko mesiacov ako U., pričom mesačný príjem od zamestnávateľa predstavuje sumu 1255 libier v čistom, vrátane príjmu poberá otec na svoj účet ešte štátne príspevky z R. Z. z mesta C. mesačne okolo 500-600 libier od leta 2017. Z toho „Z. M. Z.“ čiže niečo ako rodičovský príspevok je mesačne v sume cca 244 libier. Otec platí nájomné v dome vo výške 650 libier, má auto, ktorým si privyrába C. A. na N. a z N., kde si zarobí podľa odhadu matky okolo 500 libier v čistom

po odpočítaní nákladov. Matka taktiež uviedla, že je na dobrovoľnej materskej dovolenke, poberá len rodičovský príspevok vo výške 214,17 Eur mesačne a žiadne iné príjmy nemá. Žije v byte u jej rodičov, ktorí živia ju a jej syna. Jej výdavky predstavujú: stravu maloletého cca 150 Eur, jej strava cca 200 Eur, oblečenie a obuv cca 200 Eur (nemali žiadne veci po príchode na Slovensko), kozmetika a plienky cca do 100 Eur, výdavky na bývanie 120-150 Eur za byt, poplatok za komunálny odpad, dane a pod. Zastáva názor, že navrhované výživné je primerané zárobkovým možnostiam otca a aspoň minimálnym potrebám maloletého dieťaťa.

1. 3. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia ďalej konštatoval, že po posúdení návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je čiastočne dôvodný, nakoľko v danom prípade existuje stav vyžadujúci úpravu neodkladným opatrením. Preskúmal tvrdenie matky a zistil pravdivosť ňou uvádzaných skutočností, teda že matka nemá toho času okrem rodičovského príspevku vo výške 214,70 Eur iný príjem. K vyživovacej povinnosti poznamenal, že rozhodol v zmysle ustanovenia § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“), nakoľko každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu. Pokiaľ ide o výšku výživného, tú otcovi určil vo výške 60 Eur, pričom túto sumu mal za postačujúcu na pokrytie nevyhnutných nákladov na výživu maloletého, nakoľko súd prvej inštancie v tomto konaní nemal úplne preukázaný príjem otca v E. a vychádzal len z tvrdení matky (že je otec zamestnaný s dosahovaným príjmom 1 255 libier a 500 libier). Záverom prvoinštančný súd uviedol, že úprava výšky výživného sa bude posudzovať v konaní vo veci samej a opodstatnenosť požadovanej výšky výživného v sume 120 Eur matka nepreukázala a ničím nepodložila, a navyše sa takáto suma výživného javila súdu ako neprimeraná k veku maloletého.

1. 4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka (prostredníctvom ustanoveného právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedla, že súdom určenú výšku výživného vo výške 60 Eur považuje za nedostačujúcu na zabezpečenie základných potrieb maloletého. Opätovne zdôraznila, že otec na dieťa vôbec neprispieva a dieťa žije len ona s výraznou pomocou jej rodičov, poberá rodičovský príspevok v sume 214,17 Eur a je na materskej dovolenke. Okrem výdavkov, ktoré uviedla v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, má od 03. 01. 2018 výdavky aj na R. pre maloletého vo výške 280 Eur mesačne a poznamenala, že syn potrebuje za rok najmenej X T. U. I. M., ktoré vychádzajú na cca 180 Eur.

3. K odvolaniu matky sa nevyjadril otec ani kolízny opatrovník maloletého dieťaťa.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, 2 CSP a contrario) a uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 387 ods.1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

6. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s maloletým dieťaťom.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že v tomto prípade sa jedná o neodkladné opatrenie, ktorého nariadenia sa matka domáhala v priebehu konania vo veci samej - o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu.

8. Je nesporné, že v súčasnosti sa o maloletého osobne stará matka. Jednou zo základných rodičovských povinností je plnenie si vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine v znení neskorších právnych predpisov), a to za účelom zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb spoločnosti (deťom).

9. Z obsahu spisu nevyplýva, že by otec na výživu maloletého prispieval dobrovoľne. Nakoľko v danom prípade súd prvej inštancie nemal k dispozícii žiaden právne relevantný dôkaz preukazujúci majetkové pomery otca, postupoval správne, keď uložil otcovi dočasne prispievať na výživu maloletého sumou 60 Eur, pričom priznanú výšku výživného považoval odvolací súd za viac než dostačujúcu vzhľadom k veku maloletého dieťaťa.

10. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie v oblasti starostlivosti súdu o maloletých je len dočasným provízoriom so zreteľom na charakter a význam ním chráneného záujmu, pričom výrok uznesenia prvoinštančného súdu týkajúci sa uloženia povinnosti otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným, neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, tzn. že je faktickým dočasným opatrením, ktoré neanticipuje otázku budúcej výchovy, resp. výšky výživného.

11. Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností, prihliadnuc na záujem maloletého a zabezpečenie jeho výživy zo strany povinného rodiča - otca, odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).